

Nr 44.

Av herrar **von Geijer** och **Kvarnzelius**, om pension åt vice häradshövdingen *J. M. Stuarts änka*.

År 1913 beviljade riksdagen efter motion av Wachtmeister, Fredrik, m. fl. åt vice häradshövdingen John Magnus Stuart, vilken under en lång följd av år varit anställd som tjänsteman i statsutskottet och statsrevisionen, en årlig pension av 4,000 kronor, att utgå från den 1 januari 1914 under hans återstående livstid.

I motionen lämnades angående Stuarts tjänsteförhållanden hos riksdagen följande uppgifter:

Stuarts arbete i riksdagens tjänst saknar i avseende på den tidrymd, över vilken den sträcker sig, motsvarighet. År 1873 anställdes han som kanslist hos statsutskottet. I 16 år var han därefter notarie inom utskottet och de senaste 23 åren har han skött den ytterst maktpåliggande posten som utskottets sekreterare. Dessutom har han varit anställd hos riksdagens revisorer under en enastående lång tid. Under de 100 år, statsrevisionen ägt bestånd, har den varit samlad till 75 revisionsförrättningar. Därest Stuart även i år anställes som sekreterare vid den sjuttiosjätte revisionsförrättningen, så kommer han att hava tjänstgjort vid de senaste 38, eller jämnt halva antalet.

Om beskaffenheten av det arbete Stuart utfört i statsutskottets och statsrevisionens tjänst kunna alla de generationer av riksdagsmän vittna, som under de senaste 40 åren varit ledamöter av statsutskott och statsrevision. Alla skola häröver icke avgiva mera än ett omdöme, att Stuart med synnerlig omsorg och skicklighet, med rutin och framför allt med en ingående kannedom om konstitutionell praxis i statsregleringsfrågor, som särskilt för statsutskottet varit ovärderlig, utfört sitt arbete som den ledande och sammanhållande kraften inom statsutskottets och statsrevisionens kansli.

Med hänsyn till Stuarts enastående långa verksamhet i riksdagens tjänst och än mer som en erkänsla för hans gedigna arbete inom två av riksdagens mest arbetstyngda delegationer synes oss, att riksdagen bör — ehuru formell pensionsrätt icke föreligger — bevilja Stuart en årlig pension. Beloppet synes böra sättas till $\frac{2}{3}$ av de inkomster, som han uppburit för sina båda tjänster som sekreterare hos statsutskottet och statsrevisionen.

Stuart avled år 1920, efterlämnande sin hustru Hanna Marianne Hjärpe, född den 24 augusti 1865, och en makarnas dotter, född år 1889.

Fru Stuart åtnjuter från riddarhuset, i vars direktion John Stuart varit anställd som sekreterare, en årlig änkepension av 1,750 kronor, som med inbe-

räknat dyrtidstillägg för närvarande utgår med 2,271 kronor. Utöver detta belopp kan fru Stuart icke påräkna någon inkomst; på grund av äktenskapsförord ägde fru Stuart icke rätt till del i boet efter mannen.

Fru Stuart är på grund av sjukdom, såsom det framgår av närslutna läkarintyg, oförmögen till allt arbete.

I betraktande av det utomordentligt förtjänstfulla arbete, som John Stuart under icke mindre än ett fyrtiotal år nedlagt i riksdagens tjänst, och därav att hans änka, såsom framgår av vad ovan berörts, är i behov av ekonomisk hjälp, hemställa vi,

att riksdagen må besluta att till framlidne vice häradshövdingen John Magnus Stuarts änka Hanna Marianne, född Hjärpe, må från och med den 1 juli 1931 från riksgäldskontoret, så länge hon lever ogift, under hennes återstående livstid utgå en årlig pension av tvåtusen kronor.

Stockholm den 20 januari 1931.

K. von Geijer.

S. H. Kvarnzelius.

Avskrift.

Bilaga.

Att fru Hanna Stuart på grund av ledgångsreumatism i höftlederna är för framtiden oförmögen till allt arbete intygas.

Stockholm den 15. 1. 1931.

G. Kahlmeter,
Med. Dr. Docent.